אגרות הראי"ה - כרך ב' - אגרת תקנו

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ח סיון תרע"ג - יפו
נמען: ועד הכשרות ביפו

הרב קוק אינו מסכים לצמצם את ההבדלה בין ישראל לעמים בענייני שחיטה, שהושגה בעמל רב. אם יתחילו להסיג את הגבול, ממאתיים אמה יגיעו למאה ואחר כך לתערובת. הוועד צריך להוסיף עוז בכשרות, ולא לגרוע בשביל מטרות אחרות. בענייני כשרות מוטב לדבר בעל פה.

עיקרי הדברים

- אין לצמצם את ההבדלה בשחיטה.
- חיזוק הכשרות.
- דיבור בעל פה.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ח סיון תרע"ג[4],

לכ' [5] ועד הכשרות והנכבד, פעה"ק[6] ת"ו, שלו'[7],

בתשובה על יקרתם, מכ"ז דנא, אתכבד להודיע לכ' הועד, שאי אפשר לי להסכים למעט את גבול ההבדלה שבין ישראל לעמים, בעניני השחיטה, שת"ל[8] עלתה בידינו ברב עמל וצער. ואם חלילה תתחילו להסיג את הגבול העומד, ממאתים אמה יבא למאה, וממאה להתקרבות ותערובות גופים, ח"ו[9], כאשר סבלנו מזה. ואם לא הי'[10] כאן אלא לעז בדבר גדול כזה, ג"כ[11] אין כדאי לשנות.

בכלל חפץ ומקוה אני שיראה הועד הנכבד שלנו את כחו, בהוספת עז להכשרות וגדריה, ולא בגרעון, בשביל מטרות אחרות, שע"ז[12] יש ב"ה דואגים זולתו.

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5 לכ' - לכבוד
6 פעה"ק - פה עיר הקודש
7 שלו' - שלום
8 שת"ל - שתודה לא-ל
9 ח"ו - חס ושלום
10 הי' - היה
11 ג"כ - גם כן
12 שע"ז - שעל זה

אמצא נכון להעיר, שבעניני הכשרות הנדרשים, שהם כהררים התלויים בשערה, יהי'[13] מצוי בינינו דוקא דבור-פה, ואינו דומה ההסבר המבואר בלשון לכתב. ואע"פ[14] שאין ראי'[15] לדבר זכר לדבר: אז נדברו יראי ד' וגו'[16] ויקשב ד' וגו'.

בכבוד וברכה, ברכת אהבה ושלו'[17],

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

13 יהי' - יהיה
14 ואע"פ - ואף על פי
15 ראי' - ראיה
16 וגו' - וגומר (וכן הלאה בפסוק)
17 ושלו' - ושלום